

16.10.2013

B7-0482/2013/rev

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon pitanja za usmeni odgovor B7-0517/2013 i B7-0518/2013

u skladu s člankom 115. stavkom 5. Poslovnika

o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Varšavi u Poljskoj (COP 19)
(2013/2666(RSP))

Matthias Groote

u ime Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane

Karl-Heinz Florenz

u ime kluba PPE

Dan Jørgensen

u ime kluba S&D

Corinne Lepage

u ime kluba ALDE

Bas Eickhout

u ime kluba Verts/ALE

Anna Rosbach

u ime kluba ECR

Sabine Wils

u ime kluba GUE/NGL

**Rezolucija Europskog parlamenta o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Varšavi u Poljskoj (COP 19)
(2013/2666(RSP))**

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) i Protokol iz Kyota toj Okvirnoj konvenciji,
- uzimajući u obzir zaključke konferencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime održane na Baliu 2007. i Akcijski plan za Bali (Odluka 1/COP 13),
- uzimajući u obzir 15. konferenciju ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 15) i 5. konferenciju ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP5) održanu u Kopenhagenu u Danskoj od 7. do 18. prosinca 2009. te Sporazum iz Kopenhagena,
- uzimajući u obzir 16. konferenciju ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 16) i 6. konferenciju ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP6) održanu u Cancunu u Meksiku od 29. studenog do 10. prosinca 2010. te Sporazume iz Cancuna,
- uzimajući u obzir 17. konferenciju ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 17) i 7. konferenciju ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP7) održanu u Durbanu u Južnoj Africi od 28. studenog do 9. prosinca 2011., a posebice odluke koje uključuju Durbansku platformu za poboljšane aktivnosti,
- uzimajući u obzir 18. konferenciju ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 18) i 8. konferenciju ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP8) održanu u Dohi u Kataru od 26. studenog do 8. prosinca 2012. te usvajanja Klimatskog dogovora iz Dohe,
- uzimajući u obzir 19. konferenciju ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 19) i 9. konferenciju ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP9) koja će se održati u Varšavi u Poljskoj od 11. do 23. studenog 2013.,
- uzimajući u obzir klimatski i energetske paket EU-a iz prosinca 2008.,
- uzimajući u obzir Direktivu 2008/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi uključivanja zrakoplovnih aktivnosti u sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 4. veljače 2009. nazvanu „2050: budućnost počinje danas – preporuke za buduću integriranu politiku EU-a na području klimatskih

promjena”¹,

- uzimajući u obzir rezolucije od 25. studenog 2009. o strategiji EU-a za konferenciju o klimatskim promjenama održanu u Kopenhagenu (COP 15)², od 10. veljače 2010. o ishodu konferencije UN-a o klimatskim promjenama održane u Kopenhagenu (COP 15)³, od 25. studenog 2010. o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Cancunu (COP 16)⁴, i od 16. studenog 2011. o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Durbanu (COP 17) i od 22. studenog 2012. o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Dohi u Kataru (COP 18)⁵,
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 15. ožujka 2012. o planu za prijelaz na konkurentno gospodarstvo s niskom razinom emisija ugljika do 2050.,
 - uzimajući u obzir Savjetodavnu komunikaciju Komisije od 26. ožujka 2013. nazvanu „Međunarodni sporazum o klimatskim promjenama za 2015.: oblikovanje međunarodne klimatske politike nakon 2020.” (SWD(2013)0097),
 - uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 9. ožujka 2012. o praćenju 17. konferencije ugovornih stranaka UNFCCC-a (COP 17) i 7. konferencije ugovornih stranaka koja služi kao sastanak stranaka Protokola iz Kyota (CMP7) (Durban, Južna Afrika, 28. studenog – 9. prosinca 2011.),
 - uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 15. svibnja 2012. o financijskim sredstvima za borbu protiv klimatskih promjena – brzom početku financiranja borbe protiv klimatskih promjena,
 - uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 18. srpnja 2011. i 24. lipnja 2013. o klimatskoj diplomaciji EU-a,
 - uzimajući u obzir sažeto izvješće Programa Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP) iz studenog 2012. pod nazivom „Izvješće o odstupanju emisija za 2012.”,
 - uzimajući u obzir izvješće Svjetske banke pod nazivom „Smanjimo vrućinu. Zašto svijet mora izbjeći porast od 4 stupnja Celzijusa.”,
 - uzimajući u obzir pitanja Vijeću i Komisiji o konferenciji o klimatskim promjenama održanoj u Varšavi u Poljskoj (COP 19) (O-000095 – B7-0517/2013 i O-000096 – B7-0518/2013),
 - uzimajući u obzir članak 115. stavak 5. i članak 110. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da klimatske promjene predstavljaju hitnu i možebitno nepovratnu prijetnju za ljudska društva, biološku raznolikost i za planet te stoga zahtijevaju da se sve ugovorne stranke njima pozabave na međunarodnoj razini;

¹ SL C 67 E, 18.3.2010., str. 44.

² SL C 285 E, 21.10.2010., str. 1.

³ SL C 341 E, 16.12.2010., str. 25.

⁴ SL C 99 E, 3.4.2012., str. 77.

⁵ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0452.

- B. budući da Klimatski dogovor iz Dohe s velikom zabrinutošću primjećuje značajno odstupanje između skupnog učinka trenutačnih obveza ugovornih stranaka glede smanjenja godišnjih emisija stakleničkih plinova na svjetskoj razini do 2020. i mogućih puteva za smanjenje ukupnih emisija koji bi s velikom vjerojatnošću mogli predvidjeti da povećanje prosječne godišnje temperature površine neće prijeći 2 °C (cilj od 2 °C);
- C. budući da prema znanstvenim dokazima koje je predstavilo Međuvladino tijelo za klimatske promjene (IPCC) cilj od 2 °C podrazumijeva da emisije na svjetskoj razini vrhunac dosegnu do 2015. i da se u odnosu na 1990. do 2050. smanje barem za 50 % te nakon toga nastave opadati; budući da EU stoga mora zahtijevati konkretne mjere i njihovu učinkovitu provedbu na globalnoj razini prije 2020.;
- D. budući da će prema izvješću Svjetske banke pod nazivom „Smanjimo vrućinu“ trenutni razvoj razine emisija u usporedbi s predindustrijskim razdobljem u 20, odnosno, 30 godina dovesti do zagrijavanja od 2 °C, a do 2100. do zagrijavanja za 4 °C; budući da bi povećavanje zagrijavanja za 4 °C moglo rezultirati znatno većim rastom temperatura u osobito osjetljivim tropskim krajevima;
- E. budući da novi znanstveni rezultati naglašavaju i opasnosti koje donosi i zagrijavanje od 2°C i da postoji široki konsenzus da je već zagrijavanje koje je dosad izazvano (koje na svjetskoj razini doseže otprilike 0.8°C iznad predindustrijskih temperatura) jedan od uzročnika nekih od humanitarnih i prehrambenih kriza kojima smo bili svjedoci, osobito onih najtežih u Africi, osobito u Afričkom rogu i Sahelu;
- F. budući da široko prihvaćeni rizici i troškovi trenutačnog smjera djelovanja za smanjenje emisija za svijet iziskuju obaveze, ali i političku volju svih ugovornih stranaka da bi ih se ispunilo;
- G. budući da je za mnoge regije već izuzetno opasno zagrijavanje od 2°C; budući da je 112 zemalja, uključujući one najugroženije, male otočne države i najnerazvijenije zemlje pozvalo na smanjenje razine CO₂ u atmosferi ispod 350 dijelova na milijun i na stabilizaciju rasta globalne temperature ispod 1.5°C;
- H. budući da će konferencija u Varšavi (COP 19) biti od ključne važnosti za osiguravanje potrebnog napretka u unapređenju Durbanske platforme kako bi se do 2015. utro put za pripremu obaveza i zaključaka globalnog pravno obvezujućeg sporazuma;
- I. budući da takav pravno obvezujući sporazum mora biti u skladu s koherentnim proračunom ugljika od 2 °C, pravičnosti i načelom „zajedničkih, ali različitih odgovornosti i dotičnih mogućnosti“ (CBDRRC), ali i uvažavati potrebu za tim da svi veliki zagađivači usvoje ambiciozne i dostatne ciljeve te odgovarajuće političke mjere za smanjenje emisija stakleničkih plinova, pri čemu se moraju odražavati mogućnosti za razvoj; ponavlja da se 90 % globalnog rasta emisija odvija u zemljama u razvoju koje nemaju obvezu smanjenja emisija u skladu s važećim Protokolom iz Kyota;
- J. budući da su se razvijene države na konferenciji COP16 u Cancunu 2010. obvezale na to da će do 2020. osigurati 30 milijardi u razdoblju od 2010. – 2012. te 100 milijardi USD „novih i dodatnih“ godišnjih sredstava namijenjenih rješavanju problema klimatskih promjena u zemljama u razvoju; budući da je tim sredstvima trebalo osigurati uravnoteženu raspodjelu između prilagodbe i ublažavanja; budući da dosad nije postignut

međunarodni sporazum o tome na što se navedena „nova i dodatna” sredstva uistinu odnose;

- K. budući da, usprkos obvezi koju su stranke poduprle u Kopenhagenu o osiguravanju 30 milijardi USD tijekom tri godine kao brzi početak financiranja, i dalje nije sigurno koliko će se sredstava za klimu doista isplatiti kako bi se osigurala pouzdanost takve obveze;
- L. budući da se sve više priznaje potreba za oprežnošću u vezi s naporima gospodarskih dionika, koji ispuštaju značajne količine stakleničkih plinova ili imaju koristi od izgaranja fosilnih goriva, da ugroze ili potkopaju napore za zaštitu klime
- M. budući da bi, u slučaju neuspjeha međunarodnih pregovora, Unija morala uspostaviti mehanizam uvođenja poreza na ugljik na svojim granicama;
- N. budući da će se, prema studiji Instituta za istraživanje utjecaja na klimu u Potsdamu i Sveučilišta u Madridu, učestalost ekstremnih toplinskih valova udvostručiti do 2020. i učetverostručiti do 2040.; budući da bi se prema zaključcima studije ovakav razvoj događaja mogao spriječiti u drugoj polovici stoljeća ako se globalne emisije bitno umanje; budući da događaji potkrepljuju tvrdnje znanstvenika, jer se i prirodne katastrofe poput poplava ili ekstremnih oluja javljaju češće u Europi;
- O. budući da je u studiji Europskog centra za razvoj strukovnog osposobljavanja (CEDEFOP) zaključeno da je moguće ostvariti održivo i energetske učinkovito gospodarstvo i istodobno osigurati rast zaposlenosti;
- P. budući da se u studiji Instituta za istraživanje utjecaja na klimu u Potsdamu zaključuje da, ako se globalno djelovanje na sveobuhvatnoj međunarodnoj klimatskoj politici odgodi za razdoblje nakon 2030., globalni gospodarski rast u prvom bi se desetljeću nakon provedbe klimatske politike mogao smanjiti do 7 %, u odnosu na samo 2 % u slučaju da se sporazum zaključi već 2015.;
- Q. budući da inicijativa EU-a Sporazum gradonačelnika i dalje ostvaruje veliki uspjeh te se sastoji od gotovo 5 000 lokalnih tijela koja su se obvezala nadići klimatske i energetske ciljeve EU-a do 2020.; budući da bi ovaj polet i uključenost europskih lokalnih tijela trebali poslužiti kao primjer za postavljanje ambicioznih klimatskih i energetske politika i na međunarodnoj razini;
- R. budući da su se razvijene zemlje i zemlje u razvoju složile s načelom „zajedničkih, ali različitih odgovornosti i dotičnih mogućnosti” (CBDRRC); budući da su naponi da se ograniči emisija stakleničkih plinova ipak sasvim nedovoljni i da je loš rezultat prethodnih konferencija ugovornih stranaka prouzročen nedostatkom političke volje pojedinih zemalja; budući da je rješavanje ovog nedostatka nužno u kontekstu nedavnih ekstremnih prirodnih katastrofa;
- S. budući da vlade snose kolektivnu odgovornost za osiguravanje primjerenog odgovora na klimatske izazove s kojima se suočava ljudski rod i planet; budući da bi trebali primati potporu svih relevantnih aktera, uključujući građane i poduzeća u svojim zemljama;
- T. budući da međunarodna zajednica traži novi okvir globalnog razvoja uz pomoć dva usporedna puta: nadzor milenijskih razvojnih ciljeva i postupak utvrđivanja ciljeva

održivog razvoja pokrenut na konferenciji Rio+20; budući da postoje važna preklapanja između tih putova;

- U. budući da izazov klimatskih promjena nipošto ne umanjuje, nego uvećava izazov razvoja; budući da se sredstva službene razvojne pomoći (ODA) ne smiju preusmjeriti u financiranje borbe protiv klimatskih promjena, nego treba trajno podržavati načelo da se financiranjem borbe protiv klimatskih promjena upotpunjuju razine sredstava i obveze u okviru ODA-e;
- V. budući da klimatske promjene predstavljaju golemu prijetnju brojnim ljudskim pravima, uključujući pravo na hranu, pravo na vodu i higijenu i, u širem smislu, pravo na razvoj;
- W. budući da, globalno gledano, otprilike 20 % emisija stakleničkih plinova nastaje krčenjem šuma i ostalih oblika korištenja zemljišta i promjena u korištenju zemljišta; budući da se agrošumarstvom ublažava utjecaj CO₂ uz pomoć većeg skladištenja ugljičnog dioksida i smanjuje siromaštvo unošenjem raznolikosti u dohotke lokalnih zajednica;
- X. budući da se prema izvješću „Međunarodna energetska perspektiva za 2013.” predviđa porast svjetske potražnje za energijom od 56 % između 2010. i 2040.¹ te bi zadovoljavanje te potražnje dovelo do znatnog povećanja emisija CO₂; budući da će do najvećeg porasta potražnje i emisija doći u gospodarstvima u razvoju; budući da su se u cijelom svijetu subvencije za fosilna goriva iznosile 1,9 bilijuna USD, prema podacima Međunarodnog monetarnog fonda (MMF), a da su najviše bile u SAD-u, Kini i Rusiji (zajedno pokrivajući oko polovice ukupnog iznosa subvencija)²;
- Y. budući da mnoge zemlje iz različitih razloga poduzimaju korake prema ozelenjivanju gospodarstva u industrijskim i energetske sektorima, uključujući zaštitu klime, pomanjkanje resursa i njihovu učinkovitost, energetske sigurnost, inovaciju i konkurentnost; usprkos tome što se prema Međunarodnoj agenciji za energiju razina svjetskih emisija CO₂ u 2012. povećala se na rekordnu razinu;
- Z. budući da bi primjenjivanje inovacija povezanih s klimom u energetske i industrijske sektorima predstavljalo prednost za EU, kao ranog ponuđača na rastućem svjetskom tržištu roba i usluga povezanih s energijom;
- AA. budući da inovacija na svjetskoj razini u sektoru održive energije (i na razini proizvodnje i na korisničkoj razini) otvara radna mjesta, potiče gospodarski rast, povećava energetske neovisnost te će rezultirati čistijim svijetom u kojem se klimatske promjene ublažavaju te su osigurane dostatne energetske zalihe;

Razvoj Durbanske platforme

1. mišljenja je da u sporazumu za razdoblje nakon 2020. trenutni „kolaž” obvezujućih i neobvezujućih sporazuma u okviru klimatske konvencije UN-a i Protokola iz Kyota treba objediniti u jedno sveobuhvatno i koherentno uređenje, kojim će obvezati sve stranke; naglašava da prema sporazumu za razdoblje nakon 2020. svijet više ne bi trebao biti podijeljen u dvije kategorije, tj. razvijene zemlje i zemlje u razvoju, nego bi se od svake

¹ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

² <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

zemlje trebalo zahtijevati da doprinosi načelu CBDRRC-a; s tim u vezi vjeruje da smanjenje emisija izračunato na temelju niza pokazatelja, uključujući BDP-a po stanovniku, pristup tehnologiji, indeks kvalitete života i ostalih, može poslužiti kao valjano sredstvo;

2. naglašava značajne napore koje *ad hoc* radna skupina za Durbansku platformu za poboljšane aktivnosti mora uložiti glede načela i okvira koji će se primjenjivati u novom globalnom klimatskom sporazumu i putovima prema ostvarenju tog cilja dok se COP 21 ne održi u Parizu 2015., usto primjećuje da rad skupine mora biti temeljen na podacima iz petog IPCC-ovog izvješća o procjeni koje mora biti sastavljeno do 2014., naglašava da se sporazumom iz 2015. mora ostvariti cilj smanjenja globalnih emisija do 2030. na razine ispod onih iz 1990. te da cilj tog sporazuma mora bit postupno ukidanje globalnih emisija ugljika do 2050.;
3. primjećuje da je neuspjeh u razvoju pravičnog pristupa u dijeljenju napora prilagodbe i ublažavanja među zemljama bio prepreka u postizanju odgovarajućeg sporazuma; naglašava da pravičnost, uključujući dinamičan pristup zajedničkim ali različitim odgovornostima i dotičnim mogućnostima, mora biti u središtu novog sporazuma kako bi se u sklopu njega pružilo prikladno klimatsko rješenje;
4. smatra da bi međunarodni pravno obvezujući protokol o kojem se upravo pregovora u okviru Durbanske platforme trebao proizlaziti iz već dogovorenih pravila Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime i protokola iz Kyota, koja bi trebao razvijati i poboljšavati; stoga vjeruje da treba uključiti postupak istraživanja velikog broja pravičnih načela i pokazatelja, kao što su prikladnost, odgovornost, sposobnost te razvoj i potreba prilagodbe;
5. smatra da zahvaljujući svom položaju EU može odigrati konstruktivnu ulogu u olakšavanju postizanja dogovora o pravičnoj raspodjeli napora; Poziva Komisiju da iznese prijedlog EU-a za globalnu raspodjelu napora;
6. Pozdravlja prijedlog Ban Ki-Moona o održavanju sastanka na vrhu svjetskih vođa o klimi u rujnu 2014.; ističe važnost dobro pripremljenog događaja sa smislenim zaključcima i uključenjem na najvišoj političkoj razini i uključenjem civilnog društva kako bi se osigurao i zadržao potrebni politički zamah prije konferencija 2014. i 2015., drži da je za uspjeh sporazuma 2015. nužno da se zemlje prije sastanka na vrhu svjetskih vođa obvežu na smanjenje emisija stakleničkih plinova; naglašava da EU mora biti primjer i prije sastanka na vrhu usvojiti ambiciozne ciljeve za 2030. za smanjenje emisija stakleničkih plinova, energetska učinkovitost i obnovljivu energiju;
7. poziva da se na COP-u u Varšavi donese odluka kojom će se utvrditi vremenski raspored i postupak kojim će se sve ugovorne stranke obvezati na definiciju obveza u vezi s ublažavanjem za 2014. te potom njihovu ocjenu i reviziju u 2015.; odluke Varšavskog COP-a također bi trebale odrediti zahtjeve u vezi s informacijama koje će pratiti predložene obveze u vezi s ublažavanjem i osigurati kriterije za transparentnost, kvantifikaciju, usporedivost, provjerljivost i prikladnost;
8. smatra da bi EU, u cilju zadržavanja vodećeg položaja na području razvoja tehnologija za ekološki prihvatljivo gospodarstvo budućnosti, trebao postaviti cilj smanjivanja emisije stakleničkih plinova za barem na 50 % do 2030.;

9. smatra da obveze glede ublažavanja klimatskih promjena koje predlažu ugovorne stranke moraju biti utemeljene na načelima CBDRRC-a te moraju biti mjerljive, o njima se mora moći izvijestiti, moraju biti provjerljive te dostatne za dosezanje cilja od 2 °C (i stoga se njima moraju umanjiti odstupanja u obvezama za ublažavanje klimatskih promjena u vidu usklađivanja ciljeva ograničenja i smanjivanja emisije stakleničkih plinova za 2020. sa zahtjevima kako bi se ostvario cilj od 2 °C); ponavlja da postojeće obveze treba skupno razmotriti i pojačati ambicije kako bi se dosegao cilj od 2 °C; žali što cilj EU-a za smanjenje emisija nije dosljedan usvojenom cilju od 2 °C i isplativom putu ostvarivanja cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova za 2050.; naglašava da Europska unija mora izvršiti pritisak na stranke koje nisu na putu sukladnom cilju od 2 °C;
10. upućuje na važnost oblikovanja politike utemeljene na znanosti i na nužnost da se zadrži i još ustrajnije slijedi cilj od 2 °C; smatra da naponi oko jačanja obveza ublažavanja klimatskih promjena i njihova provedba ne bi trebali biti procesi s neutvrđenim trajanjem nego im se moraju postaviti formalizirane, redovite i stroge provjere napretka u skladu sa znanstvenim činjenicama u cilju osiguravanja ublažavanja klimatskih promjena;
11. primjećuje značajne veze između cilja iskorjenjivanja globalnog siromaštva u okviru milenijskih razvojnih ciljeva, koji se trenutačno preispituju, i postupka ciljeva održivog razvoja, pokrenutog na konferenciji Rio+20; poziva na uključivanje tih dvaju procesa u jedinstven, sveobuhvatan i opći okvir za iskorjenjivanje siromaštva i promicanje održivog razvoja nakon 2015. skupom utvrđenih ciljeva;
12. naglašava da je stabilan i dugoročan politički okvir koji uključuje ambiciozne dugoročne ciljeve najvažniji izazov koji olakšava i ulaganja;
13. ponavlja da sadašnji sustav „obveza i revizije” neće donijeti temeljne promjene koje su nužne kako bi se dugoročno borili protiv klimatskih promjena i stoga hitno poziva sve stranke da razmotre i druge pristupe;

Protokol iz Kyota

14. pozdravlja odluku EU-a, Švicarske, Norveške, Lihtenštajna, Islanda i Australije o pridruživanju drugom obvezujućem razdoblju Protokola iz Kyota koje je započelo 1. siječnja 2013. kao prijelaz na novo međunarodno uređenje po kojemu sve strane svoje obveze moraju ispuniti do 2020. te poziva na njegovu brzu ratifikaciju, kako je dogovoreno u Dohi;
15. objašnjava da bi drugo obvezujuće razdoblje Protokola iz Kyota, iako će biti ograničeno u svojem opsegu, trebalo smatrati vrlo važnim međukorakom koji predstavlja most prema učinkovitijem i sveobuhvatnijem međunarodnom sporazumu nakon 2020. koji će biti obvezujući za sve strane;
16. ponavlja da mnoge države već vode primjerom pokazujući da je moguće djelovati u skladu sa strategijama za razvoj s niskim emisijama ugljičnog dioksida i većem dijelu sadašnje generacije pružiti visok životni standard, a da se ne ugrozi sposobnost budućih generacija da sami zadovolje svoje potrebe, istodobno stvarajući radna mjesta i smanjujući ovisnost o uvozu energije; objašnjava da se ne treba bojati negativnih posljedica ako se zaštita klime uključi u opću strategiju održivog razvoja i industrijske politike;

Odstupanja u obvezama za ublažavanje klimatskih promjena

17. podsjeća da, prema podacima iz četvrtog IPCC-ovog izvješća o ocjeni, industrijalizirane zemlje do 2020. moraju smanjiti svoje emisije za 25 %– 40 % u odnosu na razine iz 1990., a zemlje u razvoju skupno bi trebale nastojati postići znatno smanjenje trenutno predviđenih stopa rasta emisija kako bi do 2020. dosegle smanjenje od 15 % – 30 %;
18. stoga ponavlja hitnu potrebu za povećanjem globalnih ambicija strana u razdoblju do 2020. kako bi se ostvario cilj od 2 °C; stavlja poseban naglasak na hitnu potrebu za napretkom u smanjenju ogromnog odstupanja između znanstvenih saznanja i trenutanih obveza ugovornih strana; naglašava važnost ostalih političkih mjera u smanjenju tog ogromnog odstupanja, uključujući energetske učinkovitost, znatne energetske uštede, obnovljivu energiju na lokalnoj razini i postupno smanjivanje klorofluorouglijaka;
19. smatra da je EU na pravom putu u postizanju smanjenja emisija znatno ispod trenutnog cilja od 20 % i naglašava činjenicu da je potrebno više ambicioznosti i za smanjenje tržišta ugljičnog dioksida;
20. smatra da bi smanjenje klorofluorouglijaka moglo spriječiti ispuštanje 2.2 gigatone CO₂ do 2020. i gotovo 100 gigatona CO₂ do 2050.; poziva EU da pojača napore u regularizaciji globalnog smanjenja klorofluorouglijaka u okviru protokola iz Montreala;
21. smatra da bi sustav EU-a za trgovanje emisijskim jedinicama (ETS) trebao biti povezan s drugim mehanizmima ETS koji već postoje diljem svijeta; predlaže ponovno oživljavanje početnog duha fleksibilnog mehanizma u smislu da bi ponovno trebao postati tržišni mehanizam kao i razvojni instrument sa znatno pojednostavljenim, ali transparentnijim, postupkom;

Financijska sredstva za borbu protiv klimatskih promjena

22. naglašava da su konkretne obveze i naponi za povećanje sredstava za borbu protiv klimatskih promjena na 100 milijardi USD godišnje do 2020. ključni za osiguravanje napretka u Varšavi i cjelovito ispunjavanje potrebnih obveza glede ublažavanja klimatskih promjena; prima na znanje razvojni program za razdoblje nakon 2015. i poziva na uspostavu istinskih sinergija između oba procesa, s pozitivnim rezultatima kako za razvoj tako i za klimatsku politiku; žali zbog činjenice da se većina država članica još uvijek nije obvezala na financiranje borbe protiv klimatskih promjena u razdoblju nakon 2013. i poziva države članice da se obvežu na novo i dodatno financiranje borbe protiv klimatskih promjena u razdoblju između 2013. i 2015.; poziva stoga države članice da daju svoj doprinos Zelenom klimatskom fondu prije početka 19. konferencije UN-a o promjeni klime (COP 19);
23. žali zbog činjenice da je trenutna prosječna razina službene razvojne pomoći od 0,29 % BDP-a daleko od obećanih 0,7 %; ponavlja da je financiranje borbe protiv klimatskih promjena dodatak službenoj razvojnoj pomoći; naglašava, ipak, potrebu za pomirenjem razvojnih ciljeva i klimatskih promjena; naglašava, u skladu s time, da osiguravanje političke dosljednosti i uključivanje pitanja okoliša u razvojne projekte mora biti u središtu strategije EU-a za djelotvorno ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu istima;

24. poziva sve strane prisutne na COP-u da razjasne na koji način namjeravaju iz godine u godinu povećavati financiranje borbe protiv klimatskih promjena radi izvršavanja obećanja iz Kopenhagena 2009. o mobilizaciji 100 milijardi USD godišnje do 2020., iznos koji se pridodaje već obećanim 0,7 % BND-a kao službene razvojne pomoći;
25. zabrinuto primjećuje da Zeleni klimatski fond najavljen u Kopenhagenu 2009. i osnovan u Cancunu 2010. još ne funkcionira te poziva sve strane da dovrše postupke što je prije moguće; poziva EU i ostale razvijene zemlje da tijekom 2014. stave sredstva na raspolaganje Zelenom klimatskom fondu, kao i Fondu za prilagodbu i ostalim klimatskim fondovima UN-a, što će biti objavljeno tijekom COP-a u Varšavi;
26. pozdravlja napredak koji se odnosi na operacionalizaciju Tehnološkog mehanizma i naglašava potrebu za poboljšanjem razvoja, uporabe i prijenosa tehnologija, pronalaženjem prave ravnoteže između prilagodbe i ublažavanja te zaštite prava intelektualnog vlasništva
27. poziva države članice da do 2020. postupno ukinu subvencije koje su štetne za okoliš, posebice subvencije za fosilna goriva, i da preusmjere ta sredstva na proizvodnju održive energije; uz to poziva i na brzu i međunarodno koordiniranu provedbu cilja postepenog otpuštanja neučinkovitih subvencija za fosilna goriva tijekom srednjeg razdoblja utvrđenog na sastanku skupine G-20 u Pittsburghu što bi predstavljalo važan doprinos zaštiti klime te bi također bilo značajno u trenutnom kontekstu javnog deficita u mnogim zemljama; primjećuje da su vođe na sastanku skupine G-20 u Los Cabosu ponovno potvrdili ovu ambiciju te da je EU pozvao na ostvarivanje napretka po tom pitanju prije sastanka skupine G-20 u Sankt Peterburgu¹; žali zbog nedostatka prijedloga za konkretne mjere usmjerene na provedbu ovog cilja;
28. primjećuje da u budućnosti Zeleni klimatski fond ne trebaju financirati samo industrijalizirane zemlje nego i gospodarstva u nastajanju s rastućim BDP-om po glavi stanovnika; u vezi s tim naglašava da 32 zemlje koje se u okviru Konvencije smatraju „zemljama u razvoju” već imaju viši BDP po stanovniku od država članica EU-a koje imaju najniži BDP po stanovniku;

Prilagodba; gubitak i šteta

29. priznaje pozornost koja je u Dohi dana pitanju gubitka i štete u vezi s utjecajima klimatskih promjena u zemljama u razvoju koje su posebno osjetljive na negativne posljedice klimatskih promjena; svraća pozornost na odluku da se tijekom Konferencije u Varšavi uspostave institucionalni dogovori koji su potrebni za rješavanje ovog problema;
30. podsjeća da su siromašne zemlje, iako su najmanje doprinijele povećanju koncentracije stakleničkih plinova u atmosferi, najosjetljivije na utjecaj klimatskih promjena i imaju najmanju mogućnost prilagodbe; poziva EU da potiče sklapanje sporazuma o financiranju borbe protiv klimatskih promjena, prijenosu tehnologije i gradnji kapaciteta;
31. poziva vlade da pokušaju ostvariti dogovor o načelima podjele tereta i, ako je to moguće, utvrđivanje jedne ili više formula za podjelu napora; smatra da se povijesne, sadašnje i moguće buduće emisije stakleničkih plinova te sadašnje i moguće buduće razine

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-717_en.html

kapaciteta povezane s ublažavanjem, prilagodbom i pružanjem pomoći moraju odražavati na ta načela i formule; smatra da se pravo na razvoj također mora uzeti u obzir;

32. podsjeća na spremnost EU-a i drugih zemalja u razvoju da podupru zemlje s niskom razinom otpornosti, posebno preko gradnje kapaciteta i razmjene najbolje prakse, ali i preko financijske pomoći;
33. poziva na veću svijest o mogućim posljedicama klimatskih promjena na trajanje sušnih razdoblja, pomanjkanje vode koje pogađa neke regije te na smanjenu mogućnost pristupa izvorima vode koji su mu potrebni u svakodnevnom životu;
34. priznaje da je prilagodba doista lokalni problem, ali ustraje na suradnji na regionalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini kako bi se osigurao koherentni pristup;

Korištenje zemljišta, prenamjena zemljišta i šumarstvo (LULUCF) i smanjenje emisija zbog krčenja šuma i njihova uništavanja (REDD +)

35. prepoznaje ključnu ulogu koju su programi LULUCF i REDD+ imali u smanjenju emisija, a posebice u smanjenju odstupanja u obvezama s ciljem ublažavanja klimatskih promjena do 2020.; primjećuje da je potrebno dodatno poraditi na sveobuhvatnom računovodstvenom sustavu kako bi se osigurao ekološki integritet sektorskih doprinosa smanjenju emisija;
36. primjećuje da će se značajni iznosi javnih sredstava usmjeriti u projekte REDD+; naglašava hitnu potrebu za razvojem pokazatelja rane uspješnosti za praćenje, izvješćivanje i provjeru (MRV) aktivnosti programa REDD+; u tom smislu pozdravlja trenutačne napore za davanje prednosti projektima REDD+ u područjima bez cesta;
37. primjećuje pozitivni doprinos dobrovoljnog sporazuma o partnerstvu između zemalja izvoznica drvene sirovine i EU-a u okviru akcijskog plana EU-a za provedbu zakona, upravljanje i trgovine u području šuma (FLEGT) u borbi protiv globalnog krčenja šuma; naglašava da su potrebne daljnje mjere usmjerene na predvodnike krčenja šuma na međunarodnoj razini preko pravno obvezujućih sporazuma na području zaštite okoliša i trgovine;
38. podsjeća da klimatske promjene ugrožavaju sposobnost cijelih regija da se prehranjuju; poziva EU da posveti pozornost utjecaju njezine poljoprivredne politike na klimatske promjene; još jednom naglašava da, kako je istaknuo Olivier De Schutter, posebni izvjestitelj UN-a o pravu na hranu, poljoprivredne metode koje se odnose na nisku razinu emisije ugljičnog dioksida i očuvanje resursa, poznate i kao agroekološki pristup, nude alternativni put kojim se klimatske promjene mogu ublažiti ograničavanjem emisija stakleničkih plinova, a i poboljšati životni uvjeti siromašnih ruralnih zajednica smanjenjem njihove ovisnosti o skupim fosilnim gorivima za poljoprivredu, istovremeno povećavajući razinu njihove proizvodnje; u skladu s tim, traži od EU-a da promiče ruralni razvoj, održivi razvoj i produktivnost poljoprivrednih sustava i sigurnosti hrane, osobito u zemljama u razvoju;

Energija na lokalnoj razini

39. smatra da bi se značajnim prelaskom na sustave čiste i sigurne energije mogla ostvariti

značajna smanjenja emisija, uz visoku razinu prihvaćanja obnovljive energije ulaganjem u energetske proizvodnje manjeg opsega, poznatu i kao mikrogeneracija; smatra da se javno financiranje treba preusmjeriti i mobilizirati kako bi se osigurao prelazak na javnu i lokalnu/decentraliziranu obnovljivu energiju;

40. smatra da bi proizvodnja poljoprivrednih goriva iz, između ostalog, sjemenki uljarica, palminog ulja, sojinog zrna, sjemenki repe, sjemenki suncokreta, šećerne trske, šećerne repe i pšenice potencijalno mogla dovesti do velike potražnje za zemljištem i izložiti rizika stanovništvu siromašnih zemalja čiji životni vijek ovisi o pristupu zemlji i prirodnim resursima;

Međunarodni zrakoplovni i pomorski promet

41. naglašava da je, iako je Europska unija nedavno pristala „zaustaviti sat” u vezi s uključivanjem međunarodnih zrakoplovnih letova u Sustav Europske unije za trgovanje emisijskim jedinicama (EU ETS), to odstupanje ograničeno samo na jednu godinu te ovisi o međunarodnim pregovorima kojima će se postići konkretne odluke o globalnim tržišno utemeljenim mjerama za emisije iz međunarodnog zrakoplovnog prometa;
42. naglašava da je potrebno odrediti cijenu emisija ugljičnog dioksida iz međunarodnog zrakoplovnog sektora i pomorskog prijevoza te da bi ona, uz smanjenje emisija, mogla poslužiti i za ostvarenje prihoda;
43. ponavlja svoj poziv za uspostavu međunarodnog instrumenta s ciljem globalnog smanjenja emisija kako bi se umanjili učinci pomorskog prometa na klimu;

Industrija i konkurentnost

44. zabrinut je zbog povećanja svjetskih emisija CO₂ u 2012., prema podacima Međunarodne agencije za energiju, unatoč smanjenju emisija u Europi i Sjedinjenim Američkim Državama; stoga predlaže razmatranje različitih obaveza s ciljem da svaka država doprinosi svjetskim naporima u području industrijske i energetske politike;
45. ističe da bi Europa trebala u svojoj industrijskoj politici promicati inovaciju i širenje ekološki prihvatljivih tehnologija, uključujući u području informacijskih i komunikacijskih tehnologija, obnovljive energije, inovativnih i učinkovitih tehnologija za fosilna goriva te posebice energetske učinkovite tehnologije; naglašava da se trebaju izraditi okvirni sporazumi kako bi pomogli u podupiranju i poticanju bržeg širenja novih tehnologija diljem svijeta jer su istraživanja i razvoj novih tehnologija u središtu održive budućnosti
46. također podsjeća da bi ambiciozne industrijske, inovacijske, klimatske i energetske politike EU-a za 2030. omogućile EU-u da ostane na položaju prvog ponuđača te bi stoga mogle pozitivno utjecati na međunarodne pregovore i potaknuti međunarodne partnere da povećaju svoje ambicije sukladno tome;
47. pozdravlja sve pozitivne razvoje događaja i ponavlja da bi međunarodno koordinirano djelovanje pomoglo riješiti probleme istjecanja ugljičnog dioksida i konkurentnosti određenih sektora, a posebice energetske intenzivnih sektora;

Istraživanje i inovacije

48. naglašava da su razvoj i uvođenje održivih naprednih tehnologija ključni za borbu protiv klimatskih promjena te istovremeno i za uvjeravanje partnera EU-a diljem svijeta da je smanjenje emisija izvedivo bez gubitka konkurentnosti i radnih mjesta;
49. poziva na međunarodnu predanost povećanju ulaganja u istraživanje i razvoj održivih naprednih tehnologija u relevantnim sektorima; smatra da je ključno da EU služi kao primjer ostalima usmjeravajući izdatke posvećene istraživanju u demonstracija inovativnih tehnologija koje su klimatski prihvatljive i energetske učinkovite te da razvije blisku znanstvenu suradnju u tom području s međunarodnim partnerima poput zemalja skupine BRIC i SAD-om;

Energetska politika

50. pozdravlja nedavne signale vlade SAD-a po pitanju klimatske akcije i spremnosti da igra veću ulogu u svjetskim naporima usmjerenima na rješavanje klimatskih promjena;
51. primjećuje da cijene različitih izvora energije igraju važnu ulogu u određivanju ponašanja tržišnih aktera, uključujući i industriju i potrošače, te primjećuje da nemogućnost trenutnog okvira međunarodne politike da u potpunosti internalizira vanjske troškove održava neodržive obrasce potrošnje; nadalje ponavlja da bi svjetsko tržište ugljičnog dioksida predstavljalo čvrstu osnovu za postizanje značajnih smanjenja emisija i jednakih prilika za industriju; poziva EU i njegove partnere da u skoroj budućnosti pronađu najučinkovitiji način za poticanje veza između sustava EU-a za trgovanje emisijama i drugih sustava trgovanja usmjerenih na svjetsko tržište ugljičnog dioksida, kako bi se osigurala veća raznolikost mogućnosti smanjenja emisija, veće tržište i likvidnost, transparentnost te naposljetku učinkovitije dodjeljivanje sredstava za energetske sektor i industriju;
52. poziva na bližu suradnju Vijeća, Komisije i Europske službe za vanjsko djelovanje kako bi se omogućilo EU-u da nastupa kao koherentna cjelina u međunarodnim organizacijama poput Međunarodne agencije za energiju (IEA), Međunarodne agencije za obnovljivu energiju (IRENA), Međunarodnog partnerstva za suradnju u području energetske učinkovitosti (IPEEC) i Međunarodne agencije za atomsku energiju (IAEA), te tako odigra aktivniju i utjecajniju ulogu, posebice u poticanju na politike održive energije i politike energetske sigurnosti;
53. žali što potencijal energetske uštede nije ni međunarodno ni u EU-u primjereno uzet u obzir; ističe da energetske uštede omogućuju otvaranje radnih mjesta, gospodarsku uštedu i energetske sigurnost, konkurentnost i smanjenje emisija te mogu doprinijeti i preokretanju trenda cijena i troškova energije; poziva EU da posveti više pažnje energetske uštedama u međunarodnim pregovorima, bilo da se raspravlja o prijenosu tehnologije, razvojnim planovima za zemlje u razvoju ili financijskoj pomoći; ističe da EU i njegove države članice moraju ostvariti svoje vlastite ciljeve kako bi bili vjerodostojni;
54. ističe da diljem svijeta otprilike 1,3 milijarde ljudi nema pristup električnoj energiji te da se 2,6 milijardi ljudi i dalje oslanja na tradicionalnu uporabu biomase za kuhanje¹;

¹ Posebno izvješće pod nazivom „Ponovni nacrt energetske-klimatske karte ” u sklopu izvješća „Svjetska

naglašava potrebu za rješavanjem problema energetske siromaštva u skladu s ciljevima klimatske politike; primjećuje da su dostupne energetske tehnologije koje rješavaju pitanja svjetske zaštite okoliša i lokalnih razvojnih potreba;

Klimatska diplomacija

55. u tom kontekstu ističe važnost EU-a kao vodećeg aktera (posebice u godini kad je predsjednica i domaćica konferencije COP 19 jedna od zemalja članica) koji će na konferenciji „zajedničkim glasom” zagovarati napredak prema međunarodnom sporazumu i po tome pitanju ostati složan;
56. naglašava važan položaj Poljske kao „zemlje domaćice” i nada se da će ona, kao zemlja koja još uvijek izuzetno ovisi o izvorima fosilne energije, ali je iskusna u pregovorima u okviru UNFCCC-a, moći ojačati proces, voditi svojim primjerom i pomoći u izgradnji novih saveza; pozdravlja izjavu kandidata za predsjednika da se kreativnošću mogu smanjiti emisije stakleničkih plinova uz stvaranje radnih mjesta, promicanje gospodarskog rasta i jamčenje boljih standarda života; nada se da će Poljska iznijeti konkretne prijedloge u tom smislu;
57. naglašava da novi „Sporazum za klimu”, primjenjiv na sve, uključujući industrijalizirane zemlje te zemlje u razvoju, treba biti glavni cilj; naglašava i da je jedan od najvažnijih zadataka EU-a osigurati koordiniran i postupan pristup zaštiti klime i djelovanje na svim razinama vlade, uključujući lokalne i regionalne vlasti;
58. naglašava da trenutačna gospodarska kriza jasno pokazuje da samo održivo gospodarstvo može pružiti dugoročno blagostanje i da je zaštita klime jedan od glavnih stupova takvog održivog gospodarstva; ističe da nikad kao do sada nije bilo tako važno pojasniti razloge za političko djelovanje u području zaštite klime, što će većem broju ljudi omogućiti visoki standard života uz osiguravanje resursa i prostora za razvoj i budućih naraštaja;
59. ponavlja da se izazov klimatskih promjena ne može gledati izolirano, nego da se njime treba uvijek baviti u kontekstu održivog razvoja, industrijske politike i politike resursa; u tom pogledu naglašava da je objašnjavanje klimatskih politika građanima i osiguravanje promjene svijesti od ključne važnosti; ističe da bi svaki budući sporazum trebao uključivati i inicijative odozdo prema gore, primjerice u području energetske učinkovitosti, jer predstavljaju važan instrument prihvaćanja među građanima;
60. ponavlja da je za svaki pravno obvezujući sporazum o klimi ključno imati snažan sustav usklađivanja i provedbe kako bi se sve zemlje koje sudjeluju u sporazumu o klimatskim promjenama pridržavale svojih obveza, dobile potporu gdje je ona nužna i bile odgovorne za nepridržavanje;
61. mišljenja je da proces UNFCCC-a mora postati učinkovitiji i djelotvorniji te osiguravati prikladnije odražavanje promjena; u tom kontekstu vjeruje da bi se pravilo o konsenzusu trebalo ukinuti kako bi se izbjegli rezultati koji se svode na najmanji zajednički nazivnik;
62. dijeli mišljenje da bi, u svrhu osiguravanja koherentnijeg pristupa, umjesto rotirajućeg predsjedavanja na godišnjoj razini nekoliko zemalja moglo predsjedavati konferencijama

energetska perspektiva” Međunarodne agencije za energiju

tijekom nekoliko godina ili jedna zemlja tijekom dvije godine;

63. vraća pozornost na optimistične razvoje MOP25/pregovora o Protokolu iz Montreala i hitno poziva sve stranke da nauče iz ovog uspješnog međunarodnog sporazuma; u tom pogledu poziva stranke da posebno pokušaju vidjeti mehanizme glasovanja i odlučivanja Protokola iz Montreala, različite pristupe odgovornostima, kao i mehanizme provedbe i sankcija te financiranja kao primjer koji bi se mogao upotrijebiti u okviru UNFCCC-a;
64. naglašava da je za ostvarivanje općenitog napretka u međunarodnim pregovorima o klimi važno proaktivno sudjelovanje EU-a; navodi da na sposobnost EU-a da ima vodeću ulogu i na izgleda za ostvarivanje općenitog napretka utječu aktivnosti na klimatskom području koje EU sam poduzima; upućuje na potrebu za jačim aktivnostima EU-a za zaštitu klime, uključujući donošenje ambicioznog klimatskog i energetske okvira za 2030., da bi se otklonile sumnje izazvane niskom učinkovitošću Sustava Europske unije za trgovanje emisijskim jedinicama (ETS) kao poticatelja smanjenja emisija stakleničkih plinova i odgađanja uključivanja zrakoplovnog sektora u ETS;
65. u skladu s time naglašava ulogu koju bi razvijene zemlje trebale imati u pomaganju zemljama u razvoju da smanje svoje emisije; primjećuje golemi potencijal obnovljivih izvora energije i energetske učinkovitosti u mnogim zemljama u razvoju; potiče razvijena gospodarstva i gospodarstva u usponu da promiču i provode projekte povezane s obnovljivom energijom u zemljama u razvoju te da stave na raspolaganje tehnologiju, stručnost i ulažu u to područje;

Izaslanstvo Europskog parlamenta

66. vjeruje da izaslanstvo EU-a ima ključnu ulogu u pregovorima o klimatskim promjenama te stoga smatra neprihvatljivim činjenicu da zastupnici u EP-u nisu mogli prisustvovati koordinacijskim sastancima EU-a na prethodnim konferencijama ugovornih strana; očekuje da će barem predsjedniku izaslanstva Europskog parlamenta biti dopušteno prisustvovati koordinacijskim sastancima EU-a u Varšavi;
67. primjećuje da, u skladu s okvirnom sporazumom koji su Komisija i Parlament sklopili u studenom 2010., Komisija mora omogućiti uključivanje zastupnika kao promatrača u izaslanstvima Unije koja pregovaraju o multilateralnim sporazumima; podsjeća da, u skladu s Ugovorom iz Lisabona (članak 218. Ugovora o funkcioniranju Europske unije), Parlament mora odobriti sporazume između Unije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija;
 - o
 - o
 - o
68. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, vladama i parlamentima država članica te Tajništvu UNFCCC-a, sa zahtjevom da se proslijedi svim ugovornim stranama koje nisu članice EU-a.